

skyndelse har været skyld i, at hans hund har overfaldet andre personer, har været diskuteret igennem mange år. Men særligt i de sidste 10-15 år har problemet været tiltagende, fordi flere aggressive hunderacer er blevet populære blandt visse dele af befolkningen.

En konkret sag fra Hvidovre, hvor en ung kvinde er blevet overfaldet af en løsgående hund, har gjort spørgsmålet aktuelt igen. Efter omtale af overfaldet i Hvidovre Avis den 18. februar 2004, er det efterfølgende kommet frem, at flere personer tilsyneladende er blevet overfaldet af den samme løsgående hund.

Spørgeren ønsker derfor, at ministeren overvejer, om ikke straffen for, med eller uden forsæt, at gøre sig skyldig i sin hunds overfald på andre personer, bør skærpes, idet det åbenbart ikke for alle hundeejere står klart, at de alene bærer ansvaret for deres hundes gerninger.

Svar (15/3 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Hundeloven er senest ændret ved lov nr. 385 af 28. maj 2003 om ændring af lov om hunde (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.). Formålet med denne lovændring var bl.a. at udvide politiets muligheder for at gribe ind over for hunde uanset race, der har vist sig at være farlige for deres omgivelser, eller som har vist tegn på at kunne være farlige eller skræmmende, men som endnu ikke har forvoldt skade.

Efter hundelovens § 6, stk. 1, skal besidderen af en hund træffe de fornødne foranstaltninger for at forebygge, at hunden volder andre skade. Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 1.

Har hunden forårsaget skade på et menneske eller anden væsentlig skade eller der i øvrigt er grundlag for at antage, at den pågældende hund kan være farlig for sine omgivelser, kan politimesteren, i København politidirektøren, enten give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv eller begge dele, eller træffe afgørelse om at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 2, nr. 1 og 2. Efterkommes pålægget ikke, straffes besidderen med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 2.

Besidderen af en hund kan endvidere efter hundelovens § 6, stk. 3, gives pålæg om, at hun-

den, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr ved på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller har for vane at forulempe husdyr i ejendom eller på mark. Efterkommes pålægget ikke, straffes besidderen med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 3.

Har politiet givet besidderen et pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i snor eller være forsynet med forsvarlig mundkurv, eller begge dele, og efterkommer besidderen ikke pålægget, kan politiet – ud over at give besidderen en bøde – beslutte at lade hunden aflive, jf. hundelovens § 6, stk. 4.

Ved lovændringen blev der endvidere indført en bestemmelse (§ 12 a), hvorefter personer, der har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr, ved dom for et strafbart forhold for bestandig eller for et nærmere angivet tidsrum vil kunne frakendes retten til at beskæftige sig personligt med hunde. Det samme gælder den, der har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr, eller den, der som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp eller har afholdt hundekampe. En person, der beskæftiger sig personligt med hunde, uanset vedkommende er frakendt retten hertil, straffes med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder, jf. hundelovens § 12, stk. 4, jf. § 12 a, stk. 1.

Af forarbejderne til lovændringen fremgår endvidere, at Justitsministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget overvejede et forslag fra Dyreværnsrådet om at skærpe straffniveauet i hundelovens § 12, stk. 2, hvorefter den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen, straffes med bøde.

Hundeloven indeholdt tidligere en bestemmelse om, at straffen i ovennævnte situation kunne stige til hæfte eller fængsel, såfremt der forelå skærpende omstændigheder. Ved hundelovens revision i 1962 blev bestemmelsen imidlertid ændret, idet der i mange af de tilfælde, der var omfattet af den dagældende bestemmelse, kunne straffes for vold efter reglerne i straffelovens §§ 244 – 249, som giver mulighed for frihedsstraf. Der fandtes derfor ikke at være et særligt behov for at have en bestemmelse i hun-